

ORADEA-MARE (NAGYVÁRAD)

Joi 28 August st. v.
9 Sept. st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.

Redactiunea în
Közép-utca nr. 395.

Nr. 65.

ANUL XVI.

1880.

Pretul pe unu anu 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$
de anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni.

O mirésa si doi miri.

— *Novela.* —

Fortaretile turcesci bombardau orasile României pe malul Dunarii.

O voce trecu de alungul terii: „La arme, turcul e la otera!”

Junimea terii tresari. Totu însul încinse sabia, prinse arma în mâna și porni.

Virtutea stramosiesca se tređi în pepturile nepoților, și cu virtutea se tređi dorul de bataia.

Copii tineri se nroléza; mamele-i îmbarbata, feciórele-i petrecu, și tota țér'a devine o tabera.

Cât doru, câte lacrimi!

Dorul gloriei, lacrimile amorului!

I.

Sórele erá spre séra. Umbrele se lungiau din ce în ce, borea serii clatiná frundile în crengi și-si dadea șóple amoróse.

În gradina, la umbr'a unui teiu ședea Lena, și priviá apunerea sórelui, care pareá totu mai galbenu pe totu minutul.

Pe bratie i stateau coselele: o camesia barbatésca, camesia cea de mire.

Mirele ei ședea lângá ea pe unu scaunu de mestécanu, și priviá în sórele cel dulce, care ardea, care promitea că nu va apune în veci: în ochii ei cei frumoși.

Fericirea se oglindá în fačí'a lui cu atáta poesía; dar ochii lui cei mari și frumoși ascundeau o durere tainuita.

Lena vedea în ochii lui ca într'o oglinda. Ce nu vede ochiul amorosu?

Vedea în cei doi ochi o durere tainuita pe care nu o cunoscea.

Ea-i întinse mân'a grațiosu.

— Joniția, tu me superi. Tu ai o taina pe care eu nu o cunosc.

Joniția tacu. Gur'a lui tacea, dar ochii lui vorbiau. Vorbiau despre amorul lui nemarginitu, și despre o durere tainuita.

— Tu ai unu locu în sufletul teu pe care amorul meu nu l'a umplutu, — continuá Lena cu o durere blánda.

— Te iubescu, Lena. Să mai am dóue suflete, tóte aru fi pline cu amorul teu, — díse junele cu afectu.

— Îmi spunu ochii cei dulci, îmi spune sufletul teu cel nobilu, îmi spune amorul meu cel infinitu: tu me iubesci Joniția. Ce taina se amesteca în amorul nostru totusi?

Joniția tacea.

— Spune-mi, draga, spune-mi! Pe tine te dóre, dar sufletul meu se fránge de durerea ta. Spune-mi, Joniția! — díse Lena, și se plecá cu dulce pe peptul lui.

— Unu sunetu greú a trecutu de alungul terii, și acelu sunetu a strabatutu totu peptul de románu...

— Spune, Joniția, spune!

— Junii se nroléza, țér'a-i chiama, și ei mergu. Și mergu cu totii a se ntrece, a câștigá lauri pe câmpul de onóre, a aperiá țér'a, și a-si câștigá stima pentru dílele betránetelilor.

— Spune, Joniția, spune, scumpul meu! Cuvintele tale sânt picaturi de miere. Vorbesce, Joniția! Lena va pricepe dorul teu!

— Căta fala, căta gloria vor aduce ei de pe câmpul de onóre! Căta marire pentru țéra, căta fala pentru ei. Cum vor privi betránii la ei, cu ochii plini de lacrimi, cu lacrimi de bucuría!

— Lacrimile betránilor, Joniția, vedendu țér'a libera ca în timpurile cele vechi, eliberata cu sánge, cu sánge de románu. Și se va ntinge hor'a de lungul terii, hor'a románésca. Vor saltá betránii și pruncii împreuna, și tinerii vor puté díce cu fruntea nalta: Acesta bucuría o-ameru rescumperatu noi pentru țéra, noi cu sángele nostru.

— Cel ce merge e bravu și curágiosu, cel ce remâne e lasú și degeneratu!...

Lena privi în ochii lui profundu.

— Și tu nu poti merge, Joniția, — díse ea blánda.

Joniția o strinse în braće cu dulce.

— Eu süm mire, Lena, mirele cel mai fericitu în lume.

— Mirele meu, Joniția, mirele meu, scumpu ca viét'a, — díse Lena, și se plecá pe peptul lui, și se alipi de densus ea vit'a cea verde de stejaru.

Apoi iéra isi redicá capul cel frumosu; și privi la el, cu cei doi ochi mari și plini de amoru.

— Eu-su frumósa, Joniția, dar țér'a înca e frumósa; eu-su frumósa, dar glori'a înca e frumósa, — sufletul teu june ne iubescu pe tóte, și nu poti alege. Așá e, Joniția? Eu cunosc dorul și durerea ta, — eu am rivale: țér'a și glori'a. Dóue díne frumóse ca farmecul visului, identice cu visul unui june.

Joniția priviá la ea ca și la o icóna sánta.

Lena isi desfacu braćul cu pasiunea unui sufletu esaltatu; apoi iéra il îmbráșișá cu amoru.

— Ah! așá doriám să-mi vedu mirele, doiosu de gloria și voinicu. Se pare că te vedu în focul luptei, vítézu și curágiosu, strabatendu prin șiruri ca unu semi-đeu, și rentornându la Lena doritóre, cu frundia verde n'cununatu și maritu ca erou!...

(Va urmá.)

V. R. Buticescu.

Misteriul Noptii.

— Romanu, de *Claire de Chandeneux*. —

(Urmare.)

Apoi amândouă privira cu nepasare jocul valorilor. La betrân'a lady uritul pare a fi o bôla învechita. Amândouă de odata își scôsera orolôgele.

— Dar nu vom mai sosî în veci? — suspină frumôs'a miss.

— Varvara, — dîse lady, — ordóna dejunu! Sîm binișoru flamênda.

Jun'a fêta se scolă și frumosii sei ochi de astadata pentru prim'a-óra se 'ntelnira cu privirea lui Pascal, care observă cu bucuria, că și tiner'a miss își aduse amînte de aceea.

Ce e dreptu, Varvara nu s'a pututu orientă îndata. Ea pare a caută în memori'a sa, că unde a convenitu cu tinerul acesta? În adâncirea sa ea uită apetitul betrânei lady, care grai în tonu impacientu:

— Nu audi, Varvara, că sîm fôrte flamênda?

Tiner'a fêta dîse câteva cuvinte escusatóre și se departă cu pasi grabitori spre celalaltu capetu al vaporului, ca sê ordóne dejunul pentru lady.

Betrân'a în scurtu timpu urmă Varvarei.

Pascal se adânci cu totul în frumseti'a tabloului, în poes'i'a malurilor suridêtóre, și nu se pré ocupá mai multu de cele doue americane.

Villa Coppet se ivi în vederea caletorilor. Se 'ntelege, că conversațiunea începú numai decát despre dn'a Staël. Câtiva vorbiau cu focu, că în catrău eră situatu cabinetul de lucru al vestitei scriitóre, în care a scrisu pe „Corvine“.

— Eu scîu atâta, — dîse unul din caletori cu gestu de profesor, — că ferestile acelu cabinetu se deschideau spre lacu.

— Eu credu, că acelu cabinetu se afla în arip'a stînga a viliei, — dîse Pascal.

— Iertare, dle, — sună de lînga el o placuta voce femeiesca, — eu credu, că dn'a Staël și-a scrisu operele în arip'a drépta a viliei, unde s'a pututu retrage cu totul din lumea din afara. Dta inse ai dreptate, cabinetul de lucru al dnei Staël s'a aflatu în arip'a stînga a viliei.

Pascal vedú suprinsu, că miss Varvara facú observațiunea acést'a, și se bucură fôrte, că placut'a juna a alesu tocmai pe dînsul, căruia i-a adresatu vorbele sale.

— Dta, fâra 'ndoiêla, cunosci pré bine ținutul acesta? — întrebă Pascal spre a continuá conversațiunea cu frumôs'a strâina.

— Eu locuiescu aici... și te asigur, că studiez cu multa placere ținutul acést'a.

Varvara aruncă inderetu o privire, și dupa ce se convinse, că betrân'a lady dupa dejunu își continuá visul întreruptu, începú sê converseze cordialu cu Pascal, despre suvenirile particulare și literarie ale viliei Coppet.

Pascal de Guerras cu atât mai bucuros continuá conversațiunea cu frumôs'a miss, căci el caută și în femeia mai ântâiu talentul și spiritul.

Așá conversara ei pâna la Nyon, acestu vechiu orașu romanu, unde castelul cu turnul seu ce-ti aduce amînte architectur'a din secolul al doi-spre-decele, se 'naltă deasupra lacului.

Miss Varvara facú semnu amicabilu copîilor cari se jucau pe malu.

— Cine șede în castelul acesta? — întrebă Pascal.

— În parteru ómeni de omenia, dar despre cei din etagiú n'ășu puté dîce acést'a, — dîse suridêndu frumôs'a miss și buzele-i roșie aretau doue admirabile șire de dinti.

Acestu surisu încântatoru de siguru eră fâra parchia în ochii lui Pascal, de cumva n'ar fi vedutu surisul Sabine-ei.

— Cas'a acêta e reședint'a judecatoriei, și totodata închisóre, — esplică frumôs'a miss și aretă cu mânil-e delicate etagiú vechiului edificiu feudalul și localurile de închisóre deasupra aceluia.

În apropiare de Evian betrân'a lady se deșteptă, și vedêndu că jun'a miss începú sê converseze cu unu tineru necunoscutu, ceea din punctul de vedere al datinelor americane mai liberale nici nu eră unu ce estraordinaru, privirea ei aretă mai multu curiositate, decát nendestulire.

— Varvara! — dîse ea, — întinde-mi braçiul, acêta apa rece m'a deșteptatu.

Jun'a americana aruncă o privire cocheta de sub pleópele sale spre betrân'a lady.

— Dómna, — dîse ea voia buna, — iérta-me sê invitu pe unu cavaleru, care se va bucurá fôrte de cumva va avé onórea a-ti întinde brațiul.

— Ce vrei sê dîci iérasii, fêta nebnuticá?

— Arunca o privire spre o traista de drumu și me convinsei, că óspele de multu așteptatu e pe cale.

— Cum așá?

— Déca dl Pascal de Guerras me autorizéza, numai decát il voiu recomandá dnei Arabela Forster.

Doue esclamațiuni pline de bucuria resunara dupa acêta recomandare originala, care, precum se vedea, placea junei miss Varvara.

Pascal sarutá mân'a matúsei sale, care i-o întinse serbatoresce, de jumetate ca ruda.

— Te-amu așteptatu cu doru, — i dîse ea, invitându pe Pascal sê ocupe locu lînga dîns'a, — și eu grabii din Geneva aice sê te potu întimpiná la sosire.

— În adever tocmai sosiramu la timpu, — dîse suridêndu frumôs'a miss, și numai decát se retrase, precum se cade unei conversátore bine crescuté.

Cu tóte aceste jun'a miss, se pare că se bucurá de unele prerogative pe lînga betrân'a lady, și devoțiunea aretata din afara eră séu magulire séu îndatinare copilarésca.

Dn'a Forster, cu acea hotarire ce caracteriséza etatea și soiul ei, numai decát începú sê 'ntrebe de condițiunea, traiul, datinele, planurile și legaturile lui Pascal. Tinerul response sinceru și hotaritu la tóte întrebările matusiei sale, și nu avea cauza sê relaca nimica.

— Vedu, că tu esci unu fiu bravu și cu minte, — dîse betrân'a lady. Credu, că ne vom întelege fôrte bine.

Pascal se întrebă mirându-se, că cum a pututu sê deie cauza matusiei sale în timpu așá scurtu pentru așá mare lauda, când pe vaporu se signalisá Lusanne.

— Amu sositu, — dîse dn'a Forster, aretându spre unu șiru de platani pe malul lacului, între cari drumul conduce inaltându-se încetu către splendidul castelu modernu. Credu, scumpe nepóte, că peste câteva zile și tu vei fi acasa în acestu castelu.

Aceste cuvinte ale matusiei sunara cam enigmaticu; dar se pare că miss Varvara a întelesu bine însemnatarea acelora, căci dupa acele cuvinte ea salutá cu privire radiósa pe tinerul.

Pascal nu se ocupá multu de acêta împregiurare și se concređu cu totul cursului evenimentelor.

Ce va aduce viitoriul? Dóra acêta betrâna il va iubi ca pe fiul ei? Cine scíe, dóra dînsul va fi odata domnul acestei vilie? Aice își va petrece dílele? Viitoriul, fâra 'ndoiêla, i aparú în o colóre fôrte seducátore, și de siguru nu unu omu s'ar fi gasitu, care i-ar fi invidiatu pozițiunea.

O eleganta trasura englesa i așteptá pe malu, și peste câteva minute în galopu repedé sosira la intrarea castelului.

(Va urmă.)

C e e n o u ?

Maj. Sa regele în Cracovia a petrecutu zile memorabile. Primirea ce i s'a facutu din partea polonilor a fost atât de splendidă, încât a depeșatu reginei, că este suprinsu. Între alte festivități, s'a aranjiatu și unu balu, unde 24 de parechi au dantiatu mazurca, unu conductu de seceratori în costumu popularu, și unu cortegiu de nunta cu două parechi noue. S'a ținutu și revista militara, și în fine Maj. Sa a plecatu de acolo la 4 l. c. spre Lemberg, unde asemenea a fost primitu cu mare entuziasmu din partea rutenilor.

Moștenitorul de tronul Rudolf luă parte cu multu zelul la manevrele de lângă Praga. Cu trupele sale, în apropierea muntelui Hostin, reeși să impresure armata „inimică” și astfel o învinse. Doue ore dupa acestu triumfu primi din Cracovia o depeșă, prin care Maj. Sa îl numi maioru-generalu. Aceșta produse mare bucuria în trupele concentrate, și depeșele de felicitare venira din toate părțile. Ensusi moștenitorul de tronul a fost foarte emoționatu.

Domnul României va sosi la Budapesta în 15 l. c., unde se va opri spre a primi devotamentul regimentului al cărui șefu a fost numitu. Capitanul Blaremburg a sositu acolo încă zilele trecute, spre a face unele pregătiri necesare. Primirea ce se va face Domnului României are să fie strălucita, cum nu s'a mai facutu de mulți secolu nici unui Domnu român pe pamântul Ungariei, ier în Budapesta nici odata.

Amorul principelui Carol. Din incidentul caletoriei Domnului României prin străinătate, diuarele de acolo remprosperetza unele mominte mai interesante din viața lui. Astfel se scrie, că pe când principele studiă la universitatea din Bonn, facea de multe ori excursiuni, și în un'a din acele făcū cunoscintă a principesei Elisabetha de Wied. Jun'a principessa a fost destinata de către parintii sei și a curții de Holanda a deveni soția moștenitorului de tronul al Holandei. Nici principele Carol Anton de Hohenzollern nu voia ca fiul lui s'o ieie de soția. Cu toate aceste tinerii se iubiau. Principele Carol trebui să se departeze din Bonn din cauză a acștă, spre a-si completă studiile la Berlin, căci prin despartirea lor se speră, că li se va stinge și amorul. Înse înainte de a se departă, se mai duse odata la Neuwied și principessa i-a datu cuvântul, că numai dupa densusul se va marita. Optu ani așteptă densusa, și principele Carol, atunci deja Domnul României, își ținū vorb'a, și o conduse la altarul.

Sciri personale. Pr. Ssa Mihailu Pavelu, episcopul diecesei oradane, a sositu duminica demințit'a la reședinț'a sa; dupa o petrecere de două septemăni la moșia-i din Maramureșu, și în curând va să plece la Beiușu. — Br. Geza Fejérváry, secretaru de statul la ministeriul de honvedu, și-a frântu piciorul la o revista de lângă Alba-Iulia. — Carol Csemeghy a terminatu procedur'a penala, care cuprinde 700 de paragrafi. — Smolca, renumitul barbatu de statul al polonilor, va sosi în curând la Budapesta, spre a se înțelege, de va puti, în numele federalistilor austriaci cu conducatori magiari.

Hymen. Dl Ioan Dragomiru, teologu absolventu de Gherla, la 6 septembrie și-a serbatu cununița cu domnișor'a Maria Marincășu în Capolnocu-Manășturu.

Ministrul de culte Tréfort s'a rentorsu din Transilvania la Budapesta. Despre petrecerea sa în Brașovu, scotemu din „Gaz. Trans.” următoarele: A sositu acolo în 28 august încungțuratu de calareți români îmbracati în costumul naționalu și purtându fia-care unu tricoloru românesc. Duminica la 29 aug. a visitatu instituttele de învățământu; în fața gimnasiului român n'a pututu să nu deie espresiune admirațiunii sale asupra zidirii atât de frumoșe și grandioșe a școlilor ro-

mâne. Condusu de către dl directoru Stefan Iosif prin toate salele, a dīsu că este mulțamitu cu progresul facutu de gimnasiu, numai bibliotec'a i s'a parutu puțin dotata. Corpului profesoralu, la primire, i-a dīsu, că densusul nu iubesc monopolul, că studiul limbii maghiare este necessaru. Relativu la procesul cu grecii, a respunsu deputațiunii conduse de dl Strevoiu, că dorinț'a lui este de a se rezolvī cât mai iute afacerea acștă. În diu'a următoare facu excursiune la Sacele, și în Satul-lungu, petrecutu pe cale ierasi de calareți români cu stindardu românesc, fu împinatu de preotu românesc, dar el îl intrerupse, că nu pricepe, și se duse mai departe.

Concertul și balul din Timișor'a. Dupa încheierea numerului trecut primiramu din Timișor'a urmatorul scurtu raportu despre serat'a ținuta acolo la 2 l. c.: Program'a concertului datu de reuniunea de cântări din Lugoșu a fost esecutata bine și precisu. Ar fi numai de doritu ca alta-data să fie mai româna, căci ori cât admiru music'a straina, a ta, numai a ta te strabate în sufletu. Astfel amu trage și noi speranț'a a avē odata o „musica națională”. Publicu puțin. Cadrilul s'a jocalu de 26 parechi. „Roman'a” n'a fost nici în programa. S'a jocalu înse de membri Reuniunii. „Calusterul”, în costume naționale, în care au și statu și jocalu cu elabatiul pe capu. până la fine. Cei vr'o câțiva straini onorabili, și cei cari n'au mai vedutu acșta, n'au fost cruciatori cu laudele. Dintre dōmne a fost: Dreghicu, Rotariu, Uftineanțu, Millu, Cernetu, Dragonescu, Balu, Cosțariu, Ardeleanu, Cermely, Rois, Mutu, Buibasiu, Janachi s. a. Dșorele: Popovicu, Nestorovicu, Uftineanțu, Cermely, Craioveanu, Popescu, Anca, Damsia, Cernetu, Veselinovicu s. a. Petrecerea vesela, înse venitul fondului reuniunii învetițatoresci, nu s'a sporitu.

Societatea „România Juna” ni tramite urmatoriul anunțu: Toti acei P. T. Domni și Dōmne, cari au binevoitu de-a primi din partea societății „România Juna” musicale spre vëndare, sūnt cu tōta stim'a rugati a retramite notele nevëndute până multu în 8/20 septembrie a. c. sub adresh'a: „Societatea academica „România Juna” Viena, I. Sonnenfelsgasse 1”, avēndu de-a ascerne o dare de sēma comisiei revețtore. Profitāmu de acșta ocașiune a adresh'a tuturor acelora, cari au luat u asupra-le sarcin'a vëndării notelor deplin'a noastră mulțumita. La susnumit'a societate se mai afla de vëndare: „Fleurs Roumains” polca franc. par Ed. Strauss; „Camelii” polca mazur și „Dina Dunării” valsu de C. G. Porumbescu. Viena 4 septembrie n. 1880. Pentru comitetu: Sterio Ciurcu președ., Emilian Popovici secretaru.

Despre Dobrogea diuariul „die Presse” din Viena publica unele amenunte interesante, din cari vom scōte și noi unele. Corespundintele vorbesce în tonu plinu de recunoscintă față de silințiele guvernului român întru de a dā unu avēntu acestei provincii noue. Industria acolo nu se pōte face, căci țēr'a nu are decât pasuni pentru oi, ici colo și pentru cai și vite cornute. Înse nu prul sūnt ōmeni cari să se ocupe de aceste, căci numerul locuitorilor este foarte micu, trebue să mergi mile întregi până ce dai de unu bietu satu sēu orașu saracu și acela ca vai de el. Escepțiune facu numai localitāțile de pe malul Dunarei și ale mării negre, în cari comerciantii sūnt parte români, parte greci. Înaintarea ce s'a facutu în acele locuri de când s'au anectatu României, e gigantica. Nu esistau nici drumuri, ma chiar și calea ferata până la Cernavoda fusesse foarte negligata. În Tulcea comerțul decađutu a luat unu avēntu puternicu, ier progresul Constantiei e și mai mare.

Sciri din Români'a. Despre bandele bulgare serie „Românul”, că acele nu esistu, căci tōte bandele prinse până'acuma în Dobrogea au fost compuse de turci;

acești nenorociti, foști odinioară locuitori avuți ai Bulgariei, au ajuns sub domnirea bulgara la sapa de lemn, și în desperațiunea lor jefuira și în Dobrogea și în Bulgari'a, dar s'au prinsu. — *La Odobesci* a fost unu focu mare, care a nimicitu 63 prevalii cu dependințele lor. — *Alergarile de cai* se vor face în Bucuresci la 10 și 11 octombre; cel mai mare premiu este de 8000 lei, care se va dá de Jockey-clubul român. — *Di Constantinescu Livianu* a fost numitu directoru al ministeriului instrucțiunii publice și al cultelor. — *Pe la Iasi a brumatu* în septem'na trecuta de două ori; dar n'a facutu alta paguba, decât că a ingalbenitu puțin frunziile viei și ale porumbului. — *Palatul administrativu din Iasi* s'a și începutu a se repará cu multa energia, încât va fi mai de graba gata decât terminul ficsatu. — *Di Cogalniceanu* a plecatu la Constantia, unde va sta puțin timp; de acolo se va rentórce în Moldova. — *Di V. A. Urechia* a primitu, precum cetimu în „Press'a“, din partea Societății etnografice a Franciei o medalia de bronzu pentru lucrările sale etnografice.

Sciri scurte. *La manevrele din Galii'a* armat'a româna e represintata prin urmatorii dni: colonelu Budișteanu, șeful regiment. 4 de infanteria, major Alesandrescu, major Vladioianu, capitanu Șoimescu dela artileria. — *La Cernauti* va veni din Români'a dl Slaniceanu, ministru de resboiu, spre a salutá acolo pe monarcu Austro-Ungariei. — *Pausz* se va transportá acusi în patri'a sa, spre a fi judecatu, căci autoritățile române au decisu estradarea lui, și ministru de justiția a datu ordinu autorității din graniti'a spre a-l escortá. — *In cas'a tierei*, unde diet'a isi ține ședințele, se facu reparațiuni; toate băncile se renovéza, afara de ale croaților, cari nu le pré strica. — *La Arad* cursul suplementaru pentru limb'a unгурésca n'a produsu rezultatul doritu, căci din 121 de invetatori numai 16 s'au insinuatu pentru esamenul de calificațiune.

Cronic'a lumiei.

Domnul și Dómn'a României în strâinatate. La 14/26 august moștenitorul de tronu al Germaniei a mersu la Krauchenwies pentru a visitá pe Domnitorul român. Moștenitorul purtá „Stéu'a României“. Prințele de Hohenzollern a datu unu prândiu. Dupa petrecere de câteva ore Domnul a petrecutu pe prințele până la gara. A două și, vineri, 15/27 august, Domnul a pornitu din Krauchenwies pentru a merge la Frankfurt spre a se întelni cu Dómn'a, care viniá dela Neuwied, pentru a porni de aici împreuna la Potsdam, unde se așteptá de imperatul și imperatés'a Germaniei. Trecându pe la Darmstadt, Domnul s'a opritu pentru a face o visita marelui duce de Hessen. Acest'a îl așteptá la gara, împreuna cu fratele seu, și cu o suita, în mare ținuta de ceremonía; marele duce purtá insemnele ordinului României. În castelu apoi se dete unu prândiu de gala. Dupa prândiu, Domnul a facutu visita prințessei mum'a marelui duce, și apoi porni la Frankfurt unde sosi sér'a la 10, unde fu așteptata de Dómn'a, dimpreuna cu prințess'a de Wied. În diu'a urmatóre, sâmbeta, Domnul și Dómn'a au sositu la Potsdam, și fure primiti de prințele Vilelm, prințele și prințess'a de Hohenzollern, frate și cumnata ai Domnului, fure conduși la scar'a cea mare a palatului care erá splendidu iluminatu. Aici au fost întimpinati de mareșalii curtii, iér în a două sala de primire de imperatul și imperatés'a; aci avu locu apoi o cina de 10 persóne. În alta și imperatul facu o excursiune cu prințele Carol, iér imperatés'a cu Dómn'a. Apoi urmá prândiu mare la curte, și sér'a cina mare la prințess'a moștenire. Imperatul Vilelm a numitu pe Domnul României șefu al regimentului 9 de dragoni, care garnisonéza la Metz; acestu regimentu se recrutéza în Hanovera. În

31 august sér'a Domnul și Dómn'a au plecatu din Potsdam spre Drezda.

Viitorul Domnu al României. La Berlin, precum vreu se scia diuarele, Domnul și Dómn'a României au regulatu definitivu cestiunea succesiunii tronului român. Neavându moștenitoru, prințele Carol a decisu înca mai de multu să adópte pe unu nepotu de frate al seu, pe prințele Ferdinand, al doile fiu al prințelului moștenitoru Leopold de Hohenzollern-Sigmaringen. Acesta decisiune inse a trebuitu să fia aprobatá și de imperatul Vilelm, capul casei Hohenzollern. Acuma dara prințele Carol a supusu hotarirea sa pentru sancționare, și imperatul s'a invoitu. Presumtivul moștenitoru al corónei României, prințele Ferdinand, e nascutu la 24 august 1865.

Valea roselor. Celebr'a vale a roselor, de lângá Kezanlik, în Rumeli'a, dispáre anul acesta sub unu oceanu de flori ce promite cea mai frumoșá recolta. Valea dela Kezanlik este esclusiv consacratá culturi roselor, cu cari se fabrica esenți'a de rosa atât de cautata. Spectacolul ce presinta în acestu momentu acesta adevérata padure de rosari este unicu în lume; pâna în vârful delurilor nu se vedu de cât rose de tóte colorile. E unu paradisu de flori care esaléza parfumurile cele mai suave, cu care este îmbalsamatu aerul pâna la o departare de 8 leghe. Impositul asupra produsului anualu a roselor de Kezanlik se radica în bugetul Rumeliei pâna la 2 milióne franci.

Unu anunțiu ciudatu. Unu diuaru americanu conține urmatórea insertiune, sub titlul de: „Paziti-ve!“ „Printr'acéstá dau la toti de scire ca nu care cumva se se imprumute séu se plătescă niscai-va bani ce-mi se datoréza, soției mele, Mary Melcher, care m'a parasitu, din rea-vointia, sâmbata trecuta, 15 august, luându cu dên's'a tóte lucrurile casei; banii ce mi se cuviniu mie i-a luatú ea; în fine, mi-a lasatu numai cei patru pari goi. Nu voiu plati nici datorii'a facuta de dên's'a și nu voiu recunósce datoriiile de bani ce s'o fi platitu ei. Unde este ea, nu sciu; cine o poseda, póte s'o ție pe sém'a sa. Acela ce mi-o va aduce, îl voiu dá în judecata ceréndu 300 lei despagubire. Cu stima, Iosif Melcher“.

Sciri straine. *Scirile din Afganistan* spunu, că norocul ierasi s'a întorsu pe partea englesilor; generalul Roberts a batutu pe Eyub chan, luându-i și dónedeci și patru de tunuri, încât dên'sul fu silitu a se retrage dela asediul Candaharului. — *Evreii din Germani'a* au adressatu prințelului Bismarck o petițiune, prin care ceru reformarea și completarea legiurii care a inlesnitu jefuirea și stricarea poporului germânu de către evrei. — *Prințele Alesandru* al Bulgariei a mersu la cartierul generalu dela Șumla, ca să inspecteze trupele de acolo. — *In Bulgari'a* s'au importatu prin Silistri'a în ultimele patru septemâni 18,000 puși, 6250 revolvere, 640 sabie și mai multu de 1000 ladi cu munițiuni și mari cantități de pulbere; se scie, că pararel cu aceste au vinitu și trupe rusesci. — *Bulgarii nu vor se derime Silistri'a*, dicéndu că Români'a va avé Arab-Tabia și prin urmare Bulgari'a trebuie să posedá o contra-positiune pentru fortul român. — *Gounod* petrece vér'a la Ostende și acolo lucréza la nou'a sa opera intitulata: „Le tribut de Zamora“. — *La Madrid* cu ocasiunea unei lupte cu taurii, unu animalu selbatacitu a strapunsu pe unu bandrillero, carele a și muritu la momentu, dar „petrecerea“ totusi se continuá. — *Regele Greciei* are să sosésca la Berlin cu ocasiunea manevrelor militare cari se vor ținé acolo.

Proprietaru, redactoru respundiatoru și editoru:

IOSIF VULCANU.